

[Hastrup.]

færdig så betids, at samtlige de love, som er knyttet til boligforliget, kan træde i kraft den nævnte dato. Om der ville være vundet noget, selv om der havde været mere tid til rådighed, er nu heller ikke givet; det ville under alle omstændigheder have øget usikkerheden, og boligsituationen kræver hurtig handling — vi behøver blot at tænke på uroen omkring Høje Gladsaxe. For mange nydannelser, for mange reformer, gælder desuden, at først når de omsættes i praksis, er der grundlag for at give dem deres endelige form. Fejl og mangler ved ordningen, som afsløres efter, at den er virkeliggjort, vil naturligvis altid kunne rettes af et fornuftigt indstillet folketing.

Der er talt om det administrative besvær. Vil man tage fornødent hensyn til den mangfoldighed af forskelligartede situationer, som mennesker befinder sig i, hvor det drejer sig om deres bolig, vil det naturligvis kræve administration, så går det ikke af sig selv. De mindre hensynsfulde systemer er lettere at administrere, men til gengæld mere tilfældige, mere slødede, måske også mere brutale i deres virkninger. I øvrigt kræver også de nuværende tilskudsordninger deres indsats af administrationen. At der fremtidig kun bliver én ordning fremfor nu en række forskellige ordninger, vil også på anden måde betyde en forenkling.

Det foreslåede system — det vil jeg også henlede opmærksomheden på — svarer jo i øvrigt i meget til et system, der allerede i flere år har været gældende i Vesttyskland, og herfra synes erfaringerne at have været tilfredsstillende. Men det er klart, at kan man inden for det fastsatte tidsrum finde et mere enkelt system, som fører til det samme resultat, så vil vi være lydhøre; men det forslag, der her er til behandling, er indtil dette øjeblik det eneste konkrete forslag, som har foreligget for os.

En af de gældende ordningers alvorligste fejl består deri, at det såkaldte kvadratmetertilskud pludselig falder bort, når en bestemt indtægtsgrænse passerer. Kvadratmetertilskuddet andrager op til 15 kr. pr. m² i nybyggeriet. Drejer det sig om en lejlighed på 80 m², kan man pludselig miste 1.200 kr., såfremt indkomsten overstiger den fastlagte grænse. Stigende indkomster betyder jo til lige stigende skatter, ikke blot proportionalt,

men også progressivt. Andre væsentlige offentlige goder — jeg behøver dér blot at minde om ungdommens uddannelsesfond — beror ligeledes på meget skarpt optrukne indkomstgrænser, som ligger nogenlunde på det samme niveau som grænsen for kvadratmetertilskuddet og for den progressive beskatning. For et meget betydeligt antal mennesker — det gælder fortrinsvis den del af befolkningen, som befinder sig i de produktive og avancerende aldersgrupper — er der skabt ligesom noget i retning af et økonomisk ingenmandsland, hvor al indtægtsfremgang forsvinder, ja, hvor der endog er risiko for at miste mere end det, hvormed man øger sin indkomst. Man kan blive fattigere af at blive rigere, som det meget træffende blev sagt i TV-avisen forleden aften.

Det nye system linder noget på dette forhold. Indkomstgrænserne for boligtilskud bliver blødere end hidtil; men det er næppe tilstrækkeligt, hvad man her har gjort. Det er stadig således, at det samlede resultat af boligtilskuddets bortfald og den højere skat i adskillige tilfælde udgør en højere sum end en given indkomstforøgelse. Hvis skattelovgivningens proportionale interval — hr. Guldberg var inde på det, og jeg er enig med ham — strakte så langt, at det gik et pænt stykke over det punkt, hvor den sidste aftrapning af boligsikringsordningen fandt sted, ville meget være nået.

Vi vil arbejde for at undgå, at boligsikringsordningen kommer til at virke yderligere hæmmende på befolkningens arbejdsløst og foretagsomhed. Udvalget må give sig grundig tid til at overveje boligsikringsordningens og skattelovgivningens samlede virkninger for den enkelte.

Vi er tilfreds med, at boligsikringsordningen også råder bod på det misforhold, der i øjeblikket består, når det drejer sig om folkepensionisternes boligforhold. Der er kun folkepensionistboliger til knap 10 pct. af vore ældre medborgere, og det er næppe sandsynligt, at dette forhold vil kunne ændres afgørende i de kommende år. Det er ikke hensigten at forandre vilkårene for de folkepensionister, som har opnået det gode, en folkepensionistbolig betyder. Andre folkepensionister opnår boligsikring med særlig gunstige maksimumsbestemmelser. På længere sigt vil folkepensionister — sådan har